

ועדת גורן

פרוטוקול

מישיבה מיום 7.1.2010

נוכחים: חברי הועדה:
הועדה

כב' השופט (בדימוס) אורי גורן, יו"ר

מר אביגדור קהלני

כב' השופט (בדימוס) ד"ר גבריאל קלינג

מר עוזי לוי

פרופ' יוסי תמיר

פרופ' ערן דולב

גב' אסתר דומיניסיני

עו"ד נחמה פרלמן

גב' ליאת ניקריטין

מר יצחק פוקס

משקיף מטעם משהב"ט:

משקיף מטעם משרד האוצר:

משקיף מטעם צה"ל:

מר אביהו דיסטלמן

מרכז הוועדה:

יהודית דויטש – ראש היחידה לתביעות

הופיעה בפני הוועדה:

וקביעת זכאות נכים

פרופ' יצחק שקד – יועץ רפואי לאגף

נוכחים נוספים:

שיקום נכים

ד"ר עמוס שינדלר – יועץ רפואי לאגף

שיקום נכים

ד"ר פרץ וויס – יועץ רפואי לאגף שיקום

נכים

קותי מור

זאב וייסמן

גורמים נוספים

ישיבת אהה"צ

א. גורן, יו"ר: אני פותח את ישיבת אהה"צ. גב' יהודית דויטש, בבקשה.

גב' יהודית דויטש, ראש היחידה לתביעות וקביעת זכאות נכים באגף השיקום

מופיעה בפני הוועדה

יהודית דויטש: שלום לכולם. אני עובדת באגף השיקום 34 שנה. בשנה

האחרונה, בדיוק השנה התמנתי לראש היחידה.

(מציגה מצגת) עפ"י חוק הנכים, נכות מוגדרת בחוק

כ"איבוד הכושר לפעול פעולה רגילה, בין גופנית ובין

שכלית, או פחיתתו של כושר זה – שבאו לחייל משוחרר או

לחייל בשירות קבע, כתוצאה של אחת מאלה שאירעה

בתקופת שירותו ועקב שירותו: חבלה, מחלה או החמרת

מחלה".

מכאן, שצריכים להתקיים 3 תנאים: קיומה של נכות תוך

שירות ועקב השירות.

השקף הבא מראה את האוכלוסיות שהצטרפו במשך

השנים: המשטרה, שב"ס, משמר הכנסת, צד"ל, משרד החוץ

בפח"ע, רבש"צים, רכזי ביטחון, כיתות כוננות, שוחרים

וגדנעים לפני משורת הדין.

אוכלוסית התובעים: זה חייל בשירות חובה, חייל בקבע,

חייל במילואים, שוטרים, סוהרים, כפי שקודם אמרתי,

אנשי משמר הכנסת, שב"כ, 'מוסד', צד"ל.

חייל בשירות חובה, יכול להגיש תביעה בסמוך לשחרור

שלו, אבל לא ניתן לתת לו הטבות כל עוד הוא בשירות

צבאי, כי הוא מקבל את הכל דרך הצבא. לכן זה חייל

משוחרר. אנחנו מתחילים לטפל בו, בעצם, כשהוא

משתחרר.

אביגדור קהלני: אנשי קבע?

יהודית דויטש: אנשי קבע מטפלים בהם בעודם בשירות.

אביגדור קהלני: הם מקבלים תמלוגים?

יהודית דויטש: מקבלים הכל, בעודם בשירות.

פציעה, כלומר חבלה במהלך שירות. יש פה דוגמאות למה הכוונה פציעות: באימון, בבט"ש, תאונות עבודה, טיפול בנשק, תורנות מטבח. בעצם, כל מה שקורה ביחידה.

תאונות דרכים, זה מהבית לבסיס ומהבסיס לבית.

החוק אומר, שרואים חבלה שאירעה לחייל משוחרר, "כחבלה שארעה בתקופת ועקב שירות, גם אם היא נגרמה בדרך אל המחנה או ממנו, ובלבד ששהותו מחוץ לחוק היתה כדיון, ולא חלו בדרך הפסקות או סטיות של ממש".

כלומר, אם הוא נוסע ליעד ראשון, הוא חוזר מיעד ראשון לבסיס – מוכר, אלא אם היו סטיות משמעותיות, נאמר היה בדרך הביתה והחליט ללכת לבקר את ההורים שלו או כל אחד אחר, והיתה סטיה ממשית, אז היעד הראשון – כל מה שקורה לו עד הגעתו ליעד הראשון, מוכר.

קצת לפני שנעבור לשקף, אני אגיד כמה דברים בע"פ. אני אסביר, איך בעצם מוגשות תביעות.

התהליך מתחיל, כמובן בהגשת התביעה. אנחנו פותחים תיק. התיקים נפתחים, אדם יכול להגיש מספר תביעות. כלומר על מספר אירועים, וכל אירוע נבדק. אם זו מחלה, זה נבדק במסלול אחד; אם זה חבלה זה נבדק במסלול אחר.

מבחינתנו (אתם תיכף תראו בנתונים), זה הולך לפי מספר תיקים שמגיעים.

עכשיו, בכל חודש מגיעות כ-450 תביעות. יותר נכון, כ-400,

450 תביעות חדשות נפתחות כל חודש.

אביגדור קהלני: התביעות מהמשרה, מגיעות אליך?

יהודית דויטש: הכל.

אביגדור קהלני: ישירות אליך.

יהודית דויטש: ישירות אליי.

אביגדור קהלני: זה אותו טופס? כלומר, אין טופס פנימי של המשרה,

יהודית דויטש: זה אותו טופס. יש לנו שני סוגים של טפסים: יש לנו טופס

של חבלה, כלומר פציעה; ויש לנו טופס של מחלה.

הטופס של הפציעה, למלא אותו הוא עם פחות פרטים (אני

תיכף אסביר גם למה), הטופס של מחלה הוא קצת מורחב

יותר.

אביגדור קהלני: הטופס שלך, של משהב"ט, נמצא בשב"ס, נמצא במשמר

הכנסת, הוא נמצא אצל כולם – הם משתמשים באותו

טופס?

יהודית דויטש: נכון. הוא גם נמצא באינטרנט. כמובן אפשר להוריד אותו

מהאינטרנט. אנחנו פרסמנו, ואנשים שרוצים להוריד אותו

מהאינטרנט, אין שום בעיה.

אנחנו שולחים, הצבא לוקח טפסים, כל המוסדות לוקחים

מאיתנו טפסים וממלאים. הטפסים שווים לכולם.

חיילים בחובה, חבלות בלבד - בפברואר '88 שונה החוק

לגבי חיילים בשירות חובה שנמצאים בחופשה. זה חל רק

על חובה, לא חל על קבע.

יש תנאים מסויימים שהם צריכים לעמוד בהם: היציאה

צריכה להיות באישור, כלומר שהוא לא היה נפקד, עריק;

החופשה תוך 14 יום. אם זה ביום ה-15 או מעבר לזה, זה

לא חל; והנכות צריכה להיות 20% ומעלה; ואם החבלה לא

ארעה תוך כדי עבודה פרטית, שבגינה הוא מקבל תשלום.

פרופ' ערן דולב: גם אם זה באישור?

יהודית דויטש: גם אם זה באישור, אבל היות ואם הוא מקבל תשלום, זה לא חל עליו.

אביגדור קהלני: מעל 20% הוא משוחרר מצה"ל?

יהודית דויטש: הם כולם מגישים את התביעה, כשהם משוחררים מצה"ל. אביגדור קהלני: את התביעה הוא מגיש רק כשהוא משוחרר מצה"ל, לא כשהוא יצא מבי"ח?

יהודית דויטש: כן. הוא יכול להגיש בסמוך-

אביגדור קהלני: הוא יכול להגיש את זה בשירות, ולהמתין עד שהוא ישתחרר אח"כ?

יהודית דויטש: כן, הוא יכול. אנחנו פשוט לא יכולים לתת הטבות.

פציעות קרביות או פציעות קשות למשל, שיודעים שצה"ל ישחרר אותם, מגישים כשהם עדיין בבי"ח. יש מקשרים שבאים לביה"ח, ממלאים איתם את התביעות ואנחנו מטפלים בהם מיד. (תיכף אני אגיע למסלולים, ואני אסביר).

יצחק פוקס: "פעילות ספורטיבית מאורגנת", מה זה המושג הזה?

יהודית דויטש: יש חיילים, ספורטאים מצטיינים שיוצאים לחו"ל בכל מיני- הוא משחק בקבוצה מסויימת והוא מקבל עבור זה תשלום, עבודת ספורט.

יצחק פוקס: אם הוא לא מקבל תשלום?

יהודית דויטש: אם הוא לא מקבל תשלום, החוק חל עליו.

א. גורן, יו"ר: רגע, רגע, מרגע זה אין שאלות, ניתן לה לסיים את הסקירה ואח"כ תרשמו לכם את השאלות.

יהודית דויטש: מחלות – התביעה חייבת להתייחס לכך שלטענת התובע מחלה פרצה בתוך תקופת השירות ועקב השירות. ("תנאי שירות או אירוע ספציפי בשירות", אני אסביר אח"כ בצורה יותר מפורטת).

(מציגה שקף) עוד טענה שלפיה המחלה החמירה עקב

השירות.

מגישי התביעה, כפי שאמרתי, כל האוכלוסיה.

יש קציני תגמולים שמתמנים ע"י שר הביטחון, והם מטפלים בתביעות. הם בודקים את התביעה, בודקים האם יש את כל החומר, האם זה עומד בקריטריונים של החוק, של מה שצריך, ואז הם מעבירים את התיק לבדיקה של יועצים רפואיים. זה, כמובן, במקרים של מחלות. יש לנו יועצים רפואיים (תיכף אני אציג את היועצים הרפואיים), ואז היועצים הרפואיים מוציאים את התיקים לחוות דעת למומחים חיצוניים.

א. גורן, יו"ר: רק בנושא הקשר הסיבתי?

יהודית דויטש: בדיוק. לנו יש במשרד 5 יועצים רפואיים (תיכף תראו, הם מופיעים, יש את השמות שלהם), התפקיד שלהם לבדוק את התיקים, לראות אם יש את כל החומר הרפואי על-מנת שמומחה יוכל לחוות את הדעת האם המחלה שבגינה הוגשה התביעה, קשורה לתנאי השירות הצבאי.

המומחים האלה נותנים חוות דעת מבחינה רפואית, אבל הם צריכים לקבל את כל החומר. כי קצין התגמולים, בעצם, הוא זה שאמור לתת למומחה את הכלים, לתת את הרקע האם הוא סבל לפני כן. צריך להיות כרטיס קופ"ח, צריך להיות חומר מהצבא. אם יש אירוע, קצין התגמולים צריך לפנות ולבקש את החומר הזה וזה צריך להיות בתיק, על-מנת שהמומחה יהיו בידינו את הכלים לחוות דעה, האם באמת המחלה המסויימת הזאת, קשורה לשירות הצבאי. כשזה חוזר מהמומחים, לפי השקף, מוציאים החלטה (ואני אסביר את זה, יותר-).

קציני התגמולים, ראשית, מינוי שר הביטחון. יש להם פה כישורים שהם צריכים השכלה תיכונית, ניסיון של 5 שנים

ומעלה בעבודת היחידה, בקיאות בחוק הנכים ובפסיקה, בעל יכולת הפעלת שיקול דעת עצמאי בקבלת החלטות.

הבקיאות בחוק הנכים ובפסיקה, מאוד מאוד חשובה. כי בעצם, מה שמנחה אותנו בעבודה שלנו זה הפסיקה, ואנחנו צריכים להתעדכן באופן שוטף. יש לנו מחלקה משפטית שעוזרת לנו בזה, מעדכנת אותנו.

אנחנו, בעצם חיים מפי הפסיקה. אנחנו מקבלים החלטה רפואית, וצריכים לתרגם אותה להחלטה משפטית, על-מנת שתעמוד אח"כ במבחן המשפטי. לכן קציני התגמולים צריכים להיות בעלי ניסיון, בקיאות בחוק ובפסיקה בצורה מאוד מאוד יסודית, ושיקול דעת כמובן.

מספר קציני התגמולים בחלק הראשוני של הבדיקה – 3, ובחלק של ההחלטות – 5.

יש לנו את היועצים הרפואיים: ד"ר גילון אליהו, מומחה ברפואה פנימית וגסטרו-אנטרולוגיה, מחלות כבד. היה בעבר קצין רפואה ראשי ומנהל מחלקה בשיבא; פרופ' שפירא יצחק, סמנכ"ל המרכז הרפואי איכילוב, מומחה בקרדיולוגיה, שירת בצה"ל בקבע ושחרר בדרגת אל"מ; פרופ' שקד יצחק (שנמצא פה), מומחה בנוירו-כירורגיה, שימש כמקים ומנהל היחידה לכירורגיה של עמוד השדרה, בביה"ח שיבא. היה הראשון בתחום; ד"ר שינדלר עמוס, מומחה באורטופדיה של מבוגרים וילדים, רופא בכיר במערך האורטופדי בתל השומר, התמחה ברפואת ילדים ומבוגרים בארה"ב; וד"ר פרץ וייס, מומחה ברפואה פנימית ומחלות כבד, רופא בכיר במכון הגסטרו-אנטרולוגי בתל השומר.

(מציגה שקף) זו דוגמא של מומחים שעובדים איתנו. רק על-מנת לתת איזושהי תמונה שאנחנו בעצם מעסיקים את

המומחים מהשורה הראשונה, מנהלי מחלקות, רופאים בכירים. מאוד חשוב שאלה יהיו רופאים שכשהם נותנים את חוות הדעת, הם יהיו מוכרים, רופאים בעלי סמכא וההתייחסות היא בהתאם.

תהליך הזרימה – התובע מגיש בקשה בעצמו או באמצעות עו"ד. היום יש תעשייה שלמה של עו"ד, נציגי צה"ל מקרפ"ר, משטרה - קציני נפגעים מהמשטרה, 'מוסד', שב"כ.

יש מיון ראשוני. יש אצלנו 'מסלול ירוק'. המסלול הירוק, זה מסלול של תביעות בגין פציעות ברורות: פציעות מלחמתיות, פציעות באימונים. אנחנו נותנים לזה עדיפות, מבחינת הטיפול, באופן שזה לא מתעכב אצלנו בכלל. אלה מקרים ברורים: חייל נפגע בתרגיל, נפגע בפעילות אחרת, נציג צה"ל מביא את התביעה. ראש מדור שיקום במקרפ"ר מביאה לנו את התביעות, בדרך כלל עם כל החומר. באותו יום שהיא מביאה את התביעה, אם הכל בסדר אנחנו מאשרים אותה, נותנים דמי קיום, נותנים טיפול רפואי ומעבירים את התיק לוועדה רפואית.

קראנו לזה 'מסלול ירוק', כמו בשדה התעופה. בדרך כלל במסלול הזה, תביעות לא מתעכבות מעבר לשבועיים. במלחמה, אני חייבת להגיד, 'עופרת יצוקה', ביום שהתביעות נכנסו, באותו יום הן יצאו. כלומר בחלק שלנו, התביעות אושרו באותו יום.

עכשיו, יש מסלול של חבלות, שזה לא מסגרת מסלול ירוק. אלה חבלות ישנות. אנשים יכולים להגיש תביעות על פגיעה שאירעה להם בשנת 49'. אם יש אישורים, יש רישום, לא חלה התיישנות, אנחנו מטפלים בזה. רק זה לא מסלול ירוק, כי אנחנו צריכים לאסוף חומר – מצריך קצת יותר

זמן ובדיקה קצת יותר יסודית.

או אם נניח יש לנו איזו חבלה, שיש איזושהי בעיה בנסיבות, כלומר נניח חייל נפלט כדור, כל דבר אחר שיש שם חקירת מצ"ח, שהיחידה חוקרת, חקירת מצ"ח, פרקליטות, זה הולך במסלול קצת שונה, עד שאנחנו מקבלים את כל החומר.

ויש כמובן המסלול של המחלות, שפה זה לא מסלול ירוק. במחלות, אנחנו אוספים את כל החומר. אנחנו פונים לצה"ל, למקשל"ר, למפקדות צבאיות. אנחנו פונים ליחידה הצבאית, לקבל תנאי שירות.

מאוד חשוב לדעת את תנאי השירות של החייל, כי אם הוא תובע בגין איזושהי מחלה מסויימת, והוא טוען שהמחלה נגרמה כתוצאה מזה שהוא עסק בהרמת משאות, הוא עשה כל פעילות אחרת ולדעתו המחלה נגרמה כתוצאה מתנאי השירות, אנחנו מבקשים תנאי שירות ומאמתים את זה אח"כ עם היחידה. זה מאוד חשוב.

ופניות למוסדות רפואיים, בתי חולים, כל המוסדות הרפואיים שבהם הוא קיבל טיפול רפואי.

א. גורן, יו"ר: והם משתפים פעולה?

יהודית דויטש: כן. זה לא תמיד הולך כל כך מהר, זה לוקח קצת זמן.

לאחרונה, אנחנו יצאנו במכרז לחברה לאיתור ואיסוף חומר, ואנחנו כבר התחלנו לעבוד איתם באופן חלקי. זו היתה תמיד הבעיה אצלנו באגף, היה תמיד צוואר בקבוק בקבלת החומר.

אנחנו היום- בזמן המאוד קרוב, כבר התחלנו, אנחנו נקבל חומר תוך מספר ימים. החברה התחייבה תוך שבועיים, להמציא לנו את החומר.

א. גורן, יו"ר: יש חברה מיוחדת למשימה?

יהודית דויטש: חבי 'תיקלי' חברה לאיסוף חומר. הם זכו במכרז, הם כבר התחילו לעבוד. יש איזו בעיה של אגרה, אבל זה תוך מספר ימים יסתדר. אבל הם כבר עובדים.

ויש לנו 3 חוקרים, שהתפקיד שלהם זה לקבל את החומר מצה"ל. זה גם משהו שלאחרונה הרחבנו אותו. יש לנו חוקר – כשאני אומרת 'חוקר' זה לא מבצע חקירות, אלא בעיקר יוצר קשר. יש לו קשר ישיר עם צה"ל - יש לנו היום איזו תוכנה חדשה שמתחברים ישירות לצה"ל – אנחנו מקבלים מהם את כל הדיווח על מה שהאיש עשה. ועוד שניים נוספים שעוזרים לו, שיוצאים ליחידות, מביאים את החומר מהיחידות, נוסעים לבתי סוהר, לכלא 4, אם צריך להביא תיקים נביא מכל מקום, מביאים את החומר.

זה מאוד ייעל את העבודה, ואנחנו קיצרנו הליכים.

קבלת חוות דעת רפואית – זה יוצא למומחים. המומחה מחווה את דעתו, יכולות להיות שני סוגי החלטות: החלטה, אם המומחה חושב שהמחלה לא קשורה, זאת דחיה; ואם הוא חושב שיש קשר, הוא יכול להחליט, לקבוע אם יש קשר של החמרה או קשר של גרימה.

עכשיו, פה יש החמרה רפואית ויש פה את העניין של הפסיקה שקובעת שאם חייל בשירות קצר – המחלה פרצה תוך כדי השירות, אנחנו משנים את הקביעה מהחמרה לגרימה.

בשירות ארוך זה שונה, כי בשירות ארוך מטבע הדברים אדם יכול לחלות, הוא שנים רבות ועם הגיל הוא יכול לחלות בכל מיני מחלות.

שירות קצר אנחנו משנים. זה תפקידם של קציני התגמולים, לשנות. הם מיד משנים את ההחלטה הרפואית למשפטית.

אח"כ התיק עובר לוועדה רפואית, במקרים של הכרה, שקובעת את דרגת הנכות. אם מתקבלת החלטת דחיה, הערעור מוגש לביהמ"ש. יש 3 ערכאות: וועדת ערעורים, בימ"ש מחוזי, ובקשת רשות ערעור לעליון (זה לא תמיד מתאפשר, אבל רק במקרים מאוד מאוד קיצוניים).

בוועדת הערעורים יושב שופט ושני אנשי ציבור, כשאחד מהם הוא רופא, ובבימ"ש מחוזי זה 3 שופטים.

חבלה לא במסלול הירוק. אנחנו עושים את אותו תהליך, פונים, מקבלים את החומר, ואז אנחנו מחליטים אם, נניח, מסתבר עפ"י דו"ח מצ"ח שהיו פה נסיבות של התנהגות רעה וחמורה ושהוא עשה פה דבר שהוא בגדר התנהגות רעה וחמורה זה הולך לדחיה, ואם עפ"י החומר הכל בסדר, זה הולך לוועדה רפואית. אלה הנתונים.

אתם תראו שבתביעות, המספרים – אני מדגישה – זה תיקים, לא תביעות אלא תיקים שנפתחים. כלומר, בכל תיק כמו שאמרתי, יכולות להיות מספר תביעות. לכן, כשאתם רואים שסה"כ החלטות התקבלו, זה לא תמיד תואם. תמיד יותר החלטות יוצאות, מאשר תיקים נפתחים.

כלומר יוצאת החלטה בתיק ויש עוד פגיעות שצריך לדון בהם, אז ההחלטות יוצאות לאחר מכן.

אביגדור קהלני: רובריקה אחרונה, את אומרת תביעות נכים והחלטות שהתקבלו, כאילו זה יותר מהתביעות?

יהודית דויטש: אני אחזור על זה.

כשכתוב תביעות נכים, זה אומר כמה תיקים נפתחו. לא כמה תביעות התקבלו, אלא כמה תיקים נפתחו. אנחנו סופרים פר תיק.

עכשיו, בתוך תיק יכולות להיות 4 או 5 תביעות, אז ההחלטות הן לפי החלטות והתקבלו זה- (המערכת

הממוחשבת שלנו היא לא הכי חדישה).

(מציגה שקף) פה יש סטטוס של תביעות 2007. מתוך 5,238 תביעות, אתם יכולים לראות ש-7% הם מעל 20%. כלומר, כל השאר בעצם לא בטיפול אגף השיקום. אנחנו עושים את כל העבודה, אבל רק 7% הוכרו מעל 20%. בצד יש את ההתפלגות של ה-7% האלה, לפי אחוזי נכות.

יש פה 2009 עד יוני עשינו, כי אין לנו עדיין את כל הנתונים עד סוף השנה. זה פחות או יותר אותו יחס, בגלל שזה עד יוני זה 3%, אבל זה פחות או יותר אותו יחס.

אנחנו בעצם ביחידה מטפלים בהכל, אבל בסופו של דבר רק חלק עוברים את ה-20%.

(מציגה שקף) זה זמני טיפול בתביעות. עשינו מדגם של 200 תיקים, של תביעות שהוגשו בינואר-פברואר 2008. זה, בעיקר על-מנת לבדוק את עצמנו אם אנחנו עומדים במבחן התקנה בלוחות זמנים. אנחנו כל הזמן עובדים דו"חות, אנחנו משתדלים לקצר הליכים.

אתם יכולים לראות שעד 5 חודשי טיפול יש כמעט 29,4. כל מה שנשאר, בעצם, לטיפול, זה תביעות שיש בהן יותר מתביעה אחת ולכן זה לוקח יותר זמן.

אני עכשיו אתמקד חבלות בחופשה. לקחנו פה את שנת 2007. אתם יכולים לראות שב-160 תיקים שנבדקו, אפשר לראות את נסיבות הפגיעה. זה תאונות ספורט למיניהן: סקי, רכיבה על אופניים, קלנועים, גלישה בים, כל סוגי פעילויות ספורט. יש פה תאונות דרכים, קטטות, חבלות במסיבות, כל מה שעולה על הדעת.

ליאת ניקרטיין: כמה מתוך אלה הוכר?

יהודית דויטש: הוכרו רק חלק, כי לא כולם עוברים את הסף.

עכשיו, אני רוצה לומר רק, חבלות בחופשה זה משהו

שמאוד מאוד קשה לבדוק אותו.

אדם טוען שקרה לו מה שקרה לו, ואני אתן דוגמא על-מנת להמחיש את זה: בחור טען שהוא היה בקומזיץ, הוא ישן בשק שינה בפלמחים. השק שינה שלו התלקח, וכתוצאה מזה הוא נכווה.

עכשיו, אנחנו פונים ליחידה, מתוך איזה מחשבה שהוא מדווח כמובן למפקד, וקיבלנו מכתב מהמפקד שהוא מאשר את זה, על סמך דברי החייל ועם עדויות של שני עדים הוא אישר את זה. היה את כל החומר, ואנחנו העברנו אותו לוועדה רפואית והוא עמד בתנאים שהוא צריך לעמוד בהם, כלומר מעל 20% והכל היה בסדר. הבחור הזה קיבל קרוב ל-50%. הוא קיבל רכב, הוא קיבל הכל.

לאחר בערך כ-4 שנים, הסתבר לנו באופן מאוד מאוד מקרי, פרקליט שלנו סיפר לנו שהבחור הזה הועמד לדין. מסתבר שהפציעה אירעה בזמן שהוא ניסה לפרוץ לחנויות, ניסה להצית אותן ולפרוץ, והוא נכווה כתוצאה מזה.

לנו לא היתה שום אפשרות לדעת את זה, אנחנו הרי לא יכולים לפנות למשטרה על כל פציעה של חייל. גם לאיזה משטרה אנחנו לא יודעים, זה גם לא היה בפלמחים, זה בכלל לא היה קשור.

היחידה אישרה, הכל היה בסדר, ואנחנו בסופו של דבר היינו צריכים לדחות את התביעה הזאת והוא היום יושב בכלא, הבחור הזה. הוא היה מעורב במשהו פלילי.

זה רק ממחיש, עד כמה הפציעות בחופשה, בעייתיות. מאוד מאוד בעייתיות.

אביהו דיסטלמן: זה בחופשה של חיילים בחובה?

יהודית דויטש: בחובה, רק בחובה.

אביהו דיסטלמן: והמקרים האלה או הכמות, זה אופייני לכל השנים? כי

אתם מציגים רק את שנת 2007?

יהודית דויטש: כן, כן. לדעתי אפילו זה עולה, ככל שיש מודעות יותר. וגם היום הרבה חיילים נוסעים- עכשיו, אתה גם לא תמיד יכול לבדוק אם הוא היה שיכור. אם אתה מוצא שהוא היה שיכור, אנחנו כמובן לא מכירים. זו התנהגות רעה וחמורה, אבל לא תמיד אפשר לדעת. יש קטטות בדיסקוטקים. אז אנחנו משתדלים לבדוק, מי יזם את הקטטה. אם הוא יזם את הקטטה, אנחנו לא מכירים. אבל שוב, זה מאוד מאוד קשה לבדוק את הדברים האלה. זה קורה באזרחות, זה קורה במסיבות, אנשים לא יעידו, לא רוצים לספר. זה מאוד בעייתי ובדרך כלל הנכויות שלהם מאוד גבוהות. רק עכשיו הכרנו בחייל שנכנס למסיבה, ומישהו נתן לו מכה עם פטיש על הראש. הוא מוכר 100%, ממש בחודש האחרון. הוא כמובן לא היה אשם, אבל כשאתה אומר נסיבות כאלה, נכה צה"ל – זה לא קשור בכלל, זה היה במסיבה ואין שום זיקה בין זה לבין השירות. ואני רוצה להדגיש, אלה התיקים שיוצרים לנו בדרך כלל, את הכי הרבה בעיות. אני לא יודעת למה, אולי חייל שנפצע בקרב מקבל את מה שנותנים לו, ואין לו- יכול להיות שדווקא אלה, אולי להצדיק משהו או- יש להם אני לא יודעת מה, הם דורשים ודורשים ודורשים. זה מאוד מאוד בעייתי.

א. גורן, יו"ר: ולא מפעילים חוקרים פרטיים, כמו בביטוח הלאומי?

יהודית דויטש: אנחנו מפעילים חוקרים פרטיים, אבל פה אחרי שזה כבר קרה, תשמע, ילכו לחברים שלו, החברים יעידו שזה קרה בנסיבות האלה והאלה.

הבחור עם הפטיש, למשל, חיכינו עד שבימ"ש יפסוק לגבי מי שנתן לו את המכה, ואז הכרנו בו. אז הוא היה בסדר, בסה"כ, הוא לא אשם, אבל הוא הוכר כנכה צה"ל. עכשיו,

אני משאירה לכם לחשוב מה- אני לא יודעת אם זה-,
 אני עוברת לדוגמאות, ואני אדבר על אנשי קבע. פה נתנו
 כמה דוגמאות, על-מנת להמחיש איזה תביעות אנחנו
 מקבלים, ואני רוצה להדגיש, התביעות האלה זה הכל
 אמיתי, יש לי פה את השמות, את המקרים. כמובן שאנחנו
 לא מציגים אותם, אבל שיהיה ברור, זה ממש מה-,
 זו דוגמא לתביעה: אדם שירת 13 שנה בשב"ס והוא מחליט
 או שלפני שהוא פורש, או באיזשהו שלב, מחליט להגיש
 והוא מגיש על כל מה שקרה לו לאורך כל השירות שלו, בין
 אם הוא נפל מסולם,

עוזי לוי: יש מובהקות בין הקשר לפרישה המתקרבת, לבין הגשת
 תביעות ע"י המשרתים? אני חושב שחשוב שנבין את זה. זה
 באיזשהו מקום נתפש כחלק מתנאי הפרישה. צריך להבין
 את זה.

יהודית דויטש: נכון. בהחלט. אדם עומד לפני פרישה, הוא מגיש את כל מה
 שהיה לו לאורך כל השנים.

עכשיו, במקרה הזה הוא הוכר בסופו של דבר- הוא נפל
 מסולם בעבודה, היתה לו פגיעה בשמיעה, אסטמה, עמוד
 שדרה, בקע סרעפתי, כאבים בכפות הידיים.

אני אעבור אולי לדוגמא קצת יותר קיצונית: 23 שנות
 שירות בצה"ל: בעיה במסתמי הלב, אנמיה, טחורים, עודף
 שומנים בדם, פריצת דיסק מותני, אבנים בכליות, הגבלה
 בעמוד שדרה, שמיעה, גידול שפיר בראש שמפריע לו
 בראיה.

אלה הדוגמאות ואלה התיקים. יש עוד, אתם תראו את זה,
 אני לא צריכה לחזור- הנה: פטרת צפרניים, כאבי בטן
 וצרבות, כאבי גב- זה אדם פורש בגיל מסויים, כשהוא כבר
 מגיע לגיל- הוא מגיש על כל דבר שיש לו.

עכשיו, שתבינו, אנחנו כל מקרה כזה, אם הוא מגיש על כאבי גב, אנחנו מעבירים למומחה בתחום האורטופדיה, שיתן לנו חוות דעת על כאבי גב; אם הוא מגיש על הפטרת צפרניים, למומחה-, בכל תחום. כאבי בטן, גסטרו. בכל אחד מהפגימות האלה, התיק יוצא למומחה אחר.

דרך אגב, גם שפעת חזירים היתה לנו לאחרונה, זה חייל בשירות חובה דווקא.

יש שוטר מג"ב, אתם יכולים לראות, בסופו של דבר הוא קיבל בסה"כ 2% בגין אוזניים. כל הפגיעות הקלות שהיו לו – ואתם מבינים מזה, שזה לא פגיעות קשות כי אם הוא לא הגיש את זה אז – והוא יכול היה להגיש – הוא נפגע ב-96' והוא לא הגיש את זה ב-96', זה אומר שהפגיעה שלו לא היתה כל כך חמורה. אבל הוא השתחרר ו-.

זו המצגת.

א. גורן, יו"ר: תודה רבה.

עוזי לוי: אני רציתי רק לחדד את העובדה, שבין אנשי הקבע, עד כמה שאני מכיר, זה נושא שמתקשר ישירות חד חד ערכית לתום השירות, בוא נעשה stop taking וכחלק מחבילת השירות, אנחנו גם נגיש את זה זה.

א. גורן, יו"ר: יש איזה מחקר מספרי, בקשר לזה שזה דווקא קורה לקראת הפרישה מהקבע?

יהודית דויטש: אני יכולה להגיד לך מניסיון שלי – אני עובדת 34 שנה, אני יכולה להגיד לך שחלק גדול מגיש את זה לקראת הפרישה.

עוזי לוי: אני חושב שיהיה חשוב לוועדה, לקבל את זה כנתון מובהק, כנתון עובדתי, את הקשר בין הפרישה לבין הגשת תביעות ע"י- אני חושב שזה חשוב כמימצא, שיהיה לנו את זה. לא כהתרשמות, אלא כמשהו מובהק.

יהודית דויטש: אנחנו יכולים לקחת מדגם של שנה מסויימת ולבדוק את

זה.

עוזי לוי: חשוב מאוד!

יהודית דויטש: בסדר, אנחנו יכולים לקחת שנה, לא חשוב איזו, ולבדוק.

עוזי לוי: כן, לייצר קשר סטטיסטי מובהק, אני חושב שזאת לא

תהיה בעיה. יש את הכלים, צריך לעשות את העבודה. אני

חושב שכמימצא לוועדה, זה חשוב.

פרופ' יוסי תמיר: כל החבלות שיש כאן: נפילה מסולם וכו', התביעות

כאן, הם על מחלות שהתפתחו כתוצאה מזה? כי החבלה

עצמה היא אירוע ש- אם הוא קרה לפני 20 שנה, אז או

שהוא תבע בגינו או לא.

יהודית דויטש: אז הוא יכול להגיד, שכתוצאה מהחבלה הזאת, היום הוא

סובל מהגב או יש לו כאבי ראש.

למשל, זה שנפל מסולם, התלונן על כתף וכאבי ראש.

פרופ' יוסי תמיר: והוא הגיש תביעה כשהוא נפל מהסולם?

יהודית דויטש: לא, הגיש את זה אח"כ. תראו, היה גם שוטר שהחליק על

בננה לא מזמן, במשטרה, והוכר בדרגת נכות מאוד גבוהה.

הוא החליק על בננה, הוא טען שהוא קיבל מכה בראש. הוא

אושפז לאיזה 5 ימים. כתוצאה מזה התפתחה לו פוסט

טראומה והוא הוכר על זה בדרגת נכות גבוהה. אבל

הנסיבות הן החלקה על בננה.

אביגדור קהלני: 1. האם יש מושג של חיסיון המידע? קראנו בעיתון

שמישהו בדרגה בכירה, שהוא הגיש תביעה כזו או אחרת,

והייתי מופתע איך זה הגיע לעיתון?

יהודית דויטש: לא מהיחידה שלנו. אין אצלנו דבר כזה.

א. גורן, יו"ר: אבל אצלכם הוא חותם על וויתור על סודיות רפואית?

יהודית דויטש: בהחלט. אבל זה יכול להגיע מכל מקום. אני שומעת שזה

מבימ"ש. אנשים יכולים לשבת בביהמ"ש ולשמוע את ה-

אביגדור קהלני: אם הייתי שואל אותך, מה היית משנה בחוק, האם את

יכולה- אולי לא נעים לך פה במסגרת הזו, אבל היית יכולה לומר לנו, כצמיג הנוגע בכביש, איך היית משנה את הכביש? אז תתייחסי לזה אח"כ, בבקשה ממך.

האם התהליך של נכים שמרגע שהגיש את התביעה ועד הרגע שהוא מוכר, יש לו איזושהי הגבלה של זמן?

יהודית דויטש: כן,

אביגדור קהלני: מבחינתכם, זאת אומרת תוך כמה זמן צריך לסיים את ההליך? הייתי רוצה, אם את יכולה לומר (את רושמת את השאלות? כי אח"כ לא תוכלי לענות)

יהודית דויטש: אני זוכרת.

אביגדור קהלני: כל השאלות 'בחייך דמים' מה שנקרא.

(מדברים יחד)

אני הייתי מבקש לדעת, את המילה שלך על תעשייה שנקראת עו"ד, בערעורים. בדרך כלל, בשלב הבא שהוועדה לא הכירה, אז הולכים לעו"ד. אני מכיר מקרים ש-

יהודית דויטש: אני מוכנה להרחיב את זה,

אביגדור קהלני: הפציעה הוא מגיש, ואחרי זה העו"ד מעלה לו מ-15% ל-70%.

האם קורה לך מצב, שבו את יודעת שאדם מתחזה, ואין לך כלים להתמודד עם זה? כלומר, אם יש לך יכולת להתמודד? את יודעת שהוא מתחזה. יש איזה עיוור אחד, שאני כל פעם רואה אותו איתי, הולך ביס המלח, והוא אומר לעוזר שלו – הוא סוגר את שני הצדדים, שלא יראו שהוא רואה, והוא אומר מה זה וזה. ואח"כ, כשהוא לוקח את המזלג, הוא לוקח את הזית השחור מסוף השולחן נוגע בו, ולוקח את הזה.

יש מתחזים ברורים, אנחנו רואים אותם. אז האם יש לך כלים להתמודד עם מתחזים שאת יודעת עליהם?

יהודית דויטש : אני אתחיל מהשאלה האחרונה, לגבי ההתחזות.

בניגוד לביטוח הלאומי, לנו אין חוקרים שיושבים ועושים חקירות באופן שוטף (אולי בגלל שזה נכי צה"ל). אבל, אם מובא לידיעתנו – וזה קורה לעיתים, לא אגיד קרובות, אבל קורה לעיתים שמישהו מתחזה, אנחנו מוציאים את זה לחברה – יש חברות חקירה, שיש לנו התקשרות איתם, ואנחנו עושים עליהם חקירות. ואני באופן אישי מטפלת בזה גם.

אנחנו מקבלים את הקלטות ואנחנו צופים, והיו לנו מקרים שפשוט לא יאומן. אנשים שישבו בכסא גלגלים וצילמו אותם שהם הולכים, ומרימים סלעים ועושים דברים, ופשוט אי אפשר לתאר את זה, עד כמה אנשים יכולים להרחיק לכת. ואי אפשר לתאר.

ואז אנחנו שולחים את הקלטת, אנחנו מחוייבים לשלוח את הקלטת לתובע, והוא יכול להגיב. אנחנו מזמינים אותו לשימוע, ואם אין משהו שיכול לשכנע, אנחנו פותחים ואנחנו מעבירים את זה לוועדה רפואית.

אני לא קובעת את דרגת הנכות, אבל אני מביאה בפני הוועדה את כל חומר הראיות, ואנחנו עושים את זה בכל מקרה שיש לנו חשד להתחזות.

לעיתים האיש מגיע לוועדה והרופאים אומרים שמהו לא נראה להם, או רופאים מטפלים שאומרים שמהו לא נראה להם, אז הם מבקשים ואנחנו- כן, אנחנו מבקשים חקירות. אנחנו בהחלט משתמשים בזה.

עכשיו, תעשיית עוה"ד – תעשיית עוה"ד מתחילה לא בשלב של הערעור. היא לפעמים מתחילה בבתי חולים. אני יכולה לספר לך על עו"ד שהגיעו במלחמה עצמה, לביה"ח ושכנעו פצועים ששכבו במיטות- אני לא יודעת איך שכנעו אותם,

אבל שכנעו אותם שיגישו את התביעה באמצעות עוה"ד. עכשיו, אדם שלא מכיר ולא יודע, ומשפיעים עליו ואומרים לו 'תשמע, זה הליך כזה והליך כזה', אז הוא כמובן לוקח עו"ד. ויש רשימה של עו"ד שאנחנו, מי שעובד בזה, כולנו מכירים אותם, שמתמחים בתביעות נכים. והם מלווים את התביעה מהרגע שהיא מוגשת, הם אפילו בונים את התיק. הם יודעים בדיוק איך להגיש את התביעה. אפילו התצהיר, מוגש בצורה מאוד מגמתית. אנחנו קוראים את זה, אנחנו יודעים בדיוק, לפעמים אפילו מי העו"ד שעזר למלא את התביעה.

אז יש תעשיית עו"ד, תעשייה מאוד גדולה, וזה במשך השנים הולך וגדל וזה מאוד מאוד מקשה עלינו.

א. גורן, יו"ר: וגם תאונות דרכים יש, בחדרי מיון עו"ד, זה לא רק אצלכם.

יהודית דויטש: כן, אבל הבעייתיות היא בעיקר במחלות, וכל מיני, הם מביאים כל מיני אירועים ומביעים עדויות.

המשך זמן- יש תקנה שנקראת הליכים בפני קצין התגמולים ואנחנו, כמובן, חייבים לעמוד בזה.

"קצין התגמולים יחליט בבקשות לפי סעיף 30 לחוק, תוך 9 חודשים לאחר שהתובע קיים שני תנאים אלה: מסר מסמכים וראיות אחרות שדרש קצין התגמולים; והתייצב לבדיקות".

באחת המצגות הראיתי, שאנחנו בעצם עשינו איזו בדיקה לגבי שנה מסויימת, לראות אם אנחנו עומדים בלוחות הזמנים. אני יכולה לומר, שב-90% אנחנו עומדים בזה.

הבעייתיות, תמיד, כשהאיש לא ממציא את המסמכים. עכשיו אני אלך לשאלה הכי קשה, הראשונה שהצגת בפניי: מה דעתי על לשנות את החוק? אז אני אתחיל מאנשים

בשירות ארוך. אני חושבת שמחלות של אנשי קבע, סוהרים, שוטרים, לא צריכות להיות תחת הכותרת של חוק הנכים. אדם שמשרת 30 שנה - אני לא מדברת על מבצעי או בקרב, אני מדברת על הדברים האלה - אני מדברת על אנשים שמשרתים, אני אשווה אליי למען הדוגמא: יושבים במשרד, יושבים בשלישות, מגיעים בבוקר לשלישות, חוזרים, עושים עבודה משרדית. הדבר היחיד שמפריד בינם לביני, זה שהם לובשים מדים ואני בבגדים אזרחיים.

אני חושבת שזה לא צריך להיות. אני מרגישה לא טוב עם זה - אנחנו מטפלים בהם, נותנים להם את כל הטיפול, במסירות,

ולא- אבל כשאומרים 'נכה צה"ל', אני לא חושבת שזה- אנשים לא יודעים מה זה נכה צה"ל. אבל נכה צה"ל, לא חושבת שצריך להיות זה שיש לו את הסכרת או את כאבי הגב, או דברים לפעמים יותר, אני חושבת שזה צריך להיפתר אולי, במסגרת צה"ל, עם הפרישה שלהם אולי, לתת להם מענק או לעשות כמו בארה"ב למשל, שיש וועדה כזאת שנותנים להם, אולי, תשלום פרישה מוגדל יותר, או משהו שצריך להיפתר, לדעתי, בצה"ל, עם הפרישה שלהם. אני לא אומרת שהם לא צריכים להיות מפוצים. הם בהחלט צריכים להיות מפוצים, אבל לא דרך חוק הנכים אולי. דרך ביטוח לאומי, לביטוח לאומי יש מחלות מקצוע, אני לא יודעת אבל אני לא חושבת שזה צריך להיות תחת הכותרת של נכי צה"ל.

עוזי לוי: ואם זו מחלה שנוצרת כתוצאה ועקב השירות?

יהודית דויטש: יש מחלות כאלה, אבל זה הרופאים ידברו ויסבירו, אולי. אני לא רוצה להיכנס.

עכשיו, יש דבר נוסף: תאונות דרכים למשל, של מי שמשרת

בשלישות. כשהוא נוסע ליחידה ונפגע בתאונה, זה כמו שאני נוסעת לעבודה ונפגעת. אני לא מדברת על תאונות מבצעיות, לא מדברת על אנשים שמשרתים ביחידות רחוקות או, אני מדברת על המקרים האלה שזו עבודה, הוא מקבל משכורת כמו שאני מקבלת משכורת.

זה נראה לי קצת לא הגיוני. אנחנו עושים את זה, אני בתוך זה, אבל משהו פה ככה קצת, וחבלות בחופשה, של חיילים בשירות חובה. שפה לדעתי צריך לעשות משהו אחר, איזה ביטוח או מה. משהו פה נראה לי קצת,

א. גורן, יו"ר: דיברת עם קוטי קודם?

יהודית דויטש: קוטי ואני, אני חושבת שאנחנו ביומיום מכירים את זה דרך העבודה. קוטי לא צריך להגיד לי מה להגיד, אני חושבת שאני לאחר כל כך הרבה שנים, יכולה להביע את דעתי. קוטי לא אמר לי מה לומר.

א. גורן, יו"ר: לא, זו היתה רק בדיחה.

את לא דיברת על יחסי הגומלין עם הסניפים שלכם. את דיברת על האגף כקישור,

יהודית דויטש: עם הלשכות אתה מתכוון?

א. גורן, יו"ר: כן,

יהודית דויטש: התביעות מטופלות כולן במרכז. הכל מטופל ביחידת התביעות, שתביעות של כל הארץ. ברגע שמישהו מוכר, אז התיק הרפואי עובר למרפאות שלנו, בלשכה. וכשאנחנו מאשרים טיפול רפואי במהלך הטיפול בתביעה, אז אנחנו מפנים אותו בעצם ללשכת השיקום.

א. גורן, יו"ר: את התביעה אי אפשר להגיש בלשכה?

יהודית דויטש: אפשר רק למסור בלשכה, אבל להגיש רק אצלנו. אנחנו הגוף היחיד שמטפל בתביעות בכל הארץ.

א. גורן, יו"ר: אז הם רק מעבירים פיזית את הטופס?

יהודית דויטש: רק פיזית. אנחנו הגוף היחיד שמטפל, גוף מרכזי.

פרופ' ערן דולב: קודם כל תודה. שנית, מההצגה שלך, שהיא בעצם מבחינתי מהווה הרקע לשאלות שאני אשאל את אנשי המקצוע, יותר מאוחר: אם אני אגיד שבעצם הרופא הוא השומר שער, ה-gait keeper מבחינת כל התהליך. זאת אומרת, ההחלטות של הרופאים, הן שיקבעו בסופו של דבר, את ההתייחסות ואת התוצאה.

יהודית דויטש: בחלקה.

פרופ' ערן דולב: תסבירי לי מה החלק השווה?

יהודית דויטש: מה שקובע זה הפסיקה. עכשיו, בשנים האחרונות הפסיקה הורחבה בצורה כזו, שהיום גם אם הרופא חושב – ואח"כ הרופאים יסבירו, אני לא אכנס – גם אם הוא חושב שהמחלה הזאת לא קשורה, בתי המשפט או הפסיקה גרמה לזה שאנחנו מחוייבים להכיר.

פרופ' ערן דולב: ואז הופכים – את מכירה מקרים שבתו המשפט הפכו על פיה החלטה מקצועית?

יהודית דויטש: בהחלטה.

פרופ' ערן דולב: לא רק הרחיבו, אלא הפכו על פיה?

יהודית דויטש: אדם לא מוכר, בימ"ש מחליט להכיר בו. בהחלט.

א. גורן, יו"ר: כן, אבל הוא לא סותר את האבחנה של הרופא?

יהודית דויטש: הוא לא סותר, אבל בימ"ש מתייחס יותר לבחינה המשפטית, ולא מה-

א. גורן, יו"ר: אבל הוא לא יביא את חוות הדעת הרפואית שלו, ביהמ"ש, במקום החוות דעת של הפרופסור?

יהודית דויטש: תראה, בבימ"ש מוגשת חוות הדעת שלנו, ומוגשת חוות דעת של הצד השני, והמומחה שלנו צריך גם להתייחס לחוות הדעת של הצד השני. והשופט מחליט בהתאם ל,

פרופ' ערן דולב: זה בעצם מביא אותי, לדבר שאני פשוט שואל את זה כדי שזה יהיה בפרוטוקול: זאת אומרת, שבתביעות שונות שהייתי קורא להן 'מפוקפקות' כאלה או אחר, מבלי לפגוע, בעצם כל מי שיש לו עו"ד יותר טוב, הסיכוי שלו עולה?

א. גורן, יו"ר: בוקר טוב אליהו.

פרופ' ערן דולב: לא, אני אומר את זה בשביל הפרוטוקול. אני רוצה שזה ייאמר!

יהודית דויטש: בכל דבר.

א. גורן, יו"ר: וגם רופא יותר טוב.

פרופ' ערן דולב: את מסכימה להשערה הזאת של ה'בוקר טוב אליהו'? יהודית דויטש: אני אדבר מהבחינה של הטיפול בהם, אין טיפול עדיף, דרך אגב, לתביעה שמוגשת ע"י עו"ד. אני רוצה שיהיה ברור.

פרופ' ערן דולב: ברור לי.

יהודית דויטש: אבל כן, אני חושבת שכן. אנחנו יודעים שזה,

פרופ' ערן דולב: לא, אני שאלתי את זה, משום שבועדה כזאת, לטעמי אסור שדברים יהיו ברורים ויתחבאו בכל מיני צללים. זה

צריך להיאמר. מה נעשה עם זה אח"כ – עוד נראה.

אסתר דומיניסיני: פרופ' דולב, כדאי להשלים, שבועדות, גם חוות דעת רפואיות שנקנו בכסף, של הרופאים, משפיעות מאוד. וזה

קורה הרבה מאוד.

פרופ' ערן דולב: זה אני מכיר.

ד"ר גבריאל קלינג: בקשר לקבוצה של החבלות, אני רואה שלמעלה משליש זה תאונות דרכים?

יהודית דויטש: כן.

ד"ר גבריאל קלינג: את הצבעת על הבעייתיות שישנה בקשר לסוגים שונים של חבלות, אבל האם בקשר לתאונות דרכים, מלבד עצם זה שזה לא היה קשור עם שירות צבאי, האם יש איזשהן בעיות מיוחדות לקבוע את הזכויות?

יהודית דויטש: אם התאונה היתה בדרך לבסיס או בחזרה, אנחנו מכירים בזה. הזכויות הן כמו כל הזכויות. הזכויות נגזרות מגובה דרגת הנכות. זה לא משנה באיזה נסיבות הוא נפגע. גם אם יש לו סכרת 50%, אם יש לו תאונת דרכים 50% זה אותן הטבות, אותם זכויות, בגדול.

ד"ר גבריאל קלינג: האם זה נכון – רק למען הפרוטוקול, כמו שאמר פרופ' דולב – שאדם שנפגע בתאונת דרכים ומוכר כנכה צה"ל, אין לו זכויות לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים? יהודית דויטש: כן, הוא לא יכול לגבות פיצויים משני גורמים. בכלל, במדינת ישראל לא ניתן לקבל פיצוי על אותו אירוע, משני גופים.

ד"ר גבריאל קלינג: ומשהב"ט יכול לקבל-, יהודית דויטש: תביעת שיפוי. מגישים תביעת שיפוי. יש לנו יחידה שמטפלת בתביעות שיפוי, בהחלט.

ד"ר גבריאל קלינג: אמרת שאיסוף החומר הרפואי מסרתם לחברת איתור, מה עם הסודיות, יהודית דויטש: איסוף חומר-, א. גורן, יו"ר: אבל לא רק רפואי. יהודית דויטש: לא רק.

ד"ר גבריאל קלינג: אני הבנתי. הם אוספים חומר רפואי? יהודית דויטש: כן, עפ"י המכרז הם מחוייבים לסודיות רפואית, הם חתמו על זה, על סודיות רפואית.

הם רק מעבירים את החומר, אבל יש להם חובת סודיות רפואית, בהחלט. זה היה אחד מדרישות המכרז.

ד"ר גבריאל קלינג: האם החייל, כשחותם על וויתור על סודיות רפואית, הוא מאשר שהוא מוותר, גם לטובת חב' האיתור? מפני שלי ידוע, בתאונות דרכים הוויתורים שחותמים נפגעים, חייבים, הם אינם כוללים את החוקרים הפרטיים?

יהודית דויטש : לא, זה לא חוקרים פרטיים.

ד"ר גבריאל קלינג : לא, אני מבין אני רק שואל?

יהודית דויטש : כן, אנחנו הוספנו את זה, יש לנו טופס וויתור על סודיות

ואנחנו הוספנו את כל מי שבעצם מעורב בטיפול באיסוף

החומר.

ד"ר גבריאל קלינג : השאלה השלישית והאחרונה, בקשר לעו"ד.

אני לא רוצה לומר כאן, מה שיש לי לומר על דברייך, את

זה אני אומר בדיונים שלנו.

אבל דבר אחד ושאלה אחת : הזכרת שכתוצאה מהפסיקה,

שונו הרבה הקריטריונים. והפסיקה נגרמת ע"י עו"ד –

טובים יותר, טובים פחות – אבל ההחלטות הן של בתי

המשפט, בלי עו"ד לא היינו מגיעים.

יהודית דויטש : נכון.

ד"ר גבריאל קלינג : חלק גדול של הפסיקה היא של בימ"ש העליון, כך

שההנחה היא, שהפסיקה משקפת את מה שהחברה רוצה,

אחרת אפשר לרוץ למחוקק.

במוסד לביטוח לאומי, ישנו הסדר שאדם שנפגע ותביעתו

נדחית, יכול לקבל סיוע משפטי ע"ח המוסד לביטוח לאומי.

אצלכם, אני מבין שאין הסדר כזה?

יהודית דויטש : לא.

ד"ר גבריאל קלינג : ואת לא סבורה שראו שחיל, בשירות סדיר, בחור בן 19

שצריך להתמודד, שמישהו יממן לו זאת? ואז, אולי, הוא

יגיע לעו"ד מסוג אחר?

יהודית דויטש : לא נתתי את דעתי לנקודה הזאת.

א. גורן, יו"ר : אנחנו נעשה עוד סבב אחד, אבל רק שאלה אחת.

עוזי לוי : שאלת הבהרה : קצין התגמולים, ברגע שמגיעה אלי- כי לפי

התרשים, זה מה שציינת, קצין התגמולים בעצם מעביר

לרופא?

יהודית דויטש : כן, קצין התגמולים,

עוזי לוי : הוא מחוייב להעביר לרופא, או שיש לו שיקול דעת לראות

האם בכלל- או שתלך לרופא ב-, כי אני מתייחס לשאלה של

פרופ' דולב, לעניין ה-gait keeper. כי יכול להיות שה-gait

keeper הוא לא הרופא, אלא קצין התגמולים?

יהודית דויטש : נכון. קצין התגמולים יכול להחליט מבחינת סמכויות שלו,

אבל קצין התגמולים הוא לא רופא. ולכן, הוא נעזר

במומחים רפואיים.

עוזי לוי : השאלה שלי היתה, אם הוא מחוייב במקרה,

יהודית דויטש : מחוייב הוא לא מחוייב.

עוזי לוי : זאת אומרת, הוא יחליט שיש פה מקרה רפואי, אבל

הנסיבות הן לא כאלה שמצדיקות בקביעה ע"י רופא

מהאגף, זו הכוונה שלי.

יהודית דויטש : אתה מתכוון שהוא יכול להכיר?

עוזי לוי : לא, אני רוצה לתאר משהו.

מגיע מקרה, שאין מחלוקת לגבי כך שלאדם יש נזק רפואי.

(אני בכוונה-),

יהודית דויטש : ברור.

עוזי לוי : אבל קצין התגמולים סובר שהנסיבות שבו קרה הנזק

הרפואי, הם לא כאלה שהם חלק ממה שצריך להיות מוכר

ע"י אגף שיקום. אלא שהוא מחליט שהוא לא מעביר את זה

לרופא מפה, אלא מחליט שהוא יטופל ע"י מישהו אחר?

יהודית דויטש : בהחלט, אז קצין התגמולים גם יכול לדחות את זה.

בהחלט. הוא דוחה את זה.

הוא מעביר למומחה, רק כשהוא משוכנע שזה באמת אירע-

יש את הכל שזה תוך כדי ועקב השירות, ויש מסמכים שזה

גם- ובהחלט, אנחנו דוחים תביעות.

א. גורן, יו"ר : המשקיפים רוצים לשאול עכשיו.

יצחק פוקס : שאלה ראשונה, לא התייחס לנושא הפלילי, כי אני מניח שחלק מהתביעות באות כתוצאה מפעילות פלילית כמו שתיארת במקרה שתפשו לאחר מכן. אבל יש מקרים שהם יותר ברורים, על פניו, ונעשים תוך כדי פעילות פלילית; שאלה שניה: כפי שהבנתי מאחד השקפים הראשונים, בעצם אתם מטפלים או מקבלים לאגף השיקום בסוף היום, 7% מכלל מגישי התביעות פחות או יותר (שמקבלים 20% ומעלה), הנושא של חקירה – דיברת על חקירה כי לא נעים לכם, כי זה נכי צה"ל.

אני טוען שמה שתיארת זה לא נכי צה"ל. תיארת נכים במובן הרחב מאוד של העניין, שלא מגיעים לביטוח הלאומי אבל בעיניי, לפחות, הם לא נכי צה"ל. יש פה מעט מאוד נכי צה"ל, יש הרבה שב"ס, משטרה ויתר הגופים שצינת. וגם בתוך מה שאתם מגדירים נכי צה"ל, הם לא הנכי צה"ל שאנחנו מעלים על דעתינו.

לכן, כשיוצאות ההפגנות או כשמדברים על נכי צה"ל, מה שמונח בראש, בתדמית של העניין, זה אחד שנפצע באיזושהי מלחמה ונקטעה לו הרגל, ועכשיו מתעללים בו. אז כדאי אולי לשנות, קצת, בעניין שאני קורא לו התדמית של העניין, של דבר שנקרא 'נכה צה"ל' ואני מקווה, ואולי התוצאה תהיה בסוף שמישהו יעשה את ההפרדה האמיתית של העניין, ושם פה איזושהו פתרון של אנשי הקבע, ובוודאי מה שנכון לגבי אנשי הקבע, טוב לגבי אוכלוסיות אחרות.

יהודית דויטש : אני אענה על הפלילי, זאת השאלה היחידה שאני-

הפלילי, יש לנו בחוק סעיף שנקרא "התנהגות רעה וחמורה", ואם חייל עושה משהו שהוא בגדר התנהגות רעה וחמורה, כלום במזיד, צריך להיות פה איזו כוונת זדון גם, אנחנו דוחים את התביעה, בהתנהגות רעה וחמורה.

מהסיבה הזאת. זה הפלילי שאתה מציג.

א. גורן, יו"ר: החלק השני של השאלה שלך, היתה הבעת דיעה ואנחנו כמובן נשקול את זה.

ליאת ניקרטיין: אם את יכולה לחוות דיעה על תהליך ההכרה אצלכם באגף שיקום, עד כמה הוא מקיף לעומת תהליכי הכרה במקומות אחרים, כמו למישל פיצויים לפי חוק תאונות דרכים או נפגעי עבודה, אם את קצת מכירה בתהליכים במקומות אחרים?

יהודית דויטש: אני לא רוצה להיכנס למקומות אחרים, אני גם לא חושבת שזה-

א. גורן, יו"ר: לא עשית מחקר משוואתי שהיא שואלת? אני יודעת שנכות כללית, למשל, הקריטריונים הם שונים. לנו יש גם את היעקב שירות', שאין בביטוח הלאומי; יש לי פגיעה בעבודה-

הדבר היחיד שמשותף לנו ולביטוח הלאומי, דרך אגב, זה פעולות איבה שזה אותו חוק.

קיים גם אחוז נכויות – מי שמוכר - פעולות איבה, גם אפשר להעביר אותו אלינו. זה דבר היחיד שאני יכולה להגיד שהוא חופף. דברים אחרים לא רופפים.

א. גורן, יו"ר: לפני שהופעת בפנינו, אמרו לנו שאת מאוד מסורה לתפקידך ואת שולטת בחומר, אז בחנו אותך וזה אכן נכון. יהודית דויטש: תודה רבה.

א. גורן, יו"ר: ואנחנו מודים לך על הופעתך.

אביהו דיסטלמן: ביקשנו להביא בפני הוועדה את נושא האבחנה בין מי שנפגע במהלך שירותם, עקב פעילות בעלת אופי מבצעי לבין פעילות אחרת. לא דיברתם על זה.

ביקשנו דבר נוסף, בתאונות הדרכים והאחרות שהעברתם אלינו בזמנו, להבין את האבחנה בין תאונות בתוך הצבא,

במהלך השירות, לבין אל ומ-, לבין תאונות אחרות במקרים

אחרים (תאונות דרכים אני מדבר).

א. גורן, יו"ר: אם אפשר להביא לנו את החומר, להשלים,

אביהו דיסטלמן: אז הנושא השני זה החומר, אבל ההתייחסות לנושא

המרכזי לא נאמרה כאן.

א. גורן, יו"ר: היא אמרה כל מה שהיא צריכה. תודה רבה.

(תום הופעתה של יהודית דויטש, ראש היחידה לתביעות באגף השיקום)